

Buurtbeheer in Amsterdam Zuid Tussenrapportage

Amsterdam, 16 juni 1997

Tjitse Dijkema
Robert van Overbeeke

1. Inleiding

1.1 Achtergrond en aanleiding

Op 30 november 1993 heeft het Dagelijks Bestuur van het Amsterdamse stadsdeel Zuid de startnotitie integraal buurtbeheer vastgesteld. In deze startnotitie worden de volgende doelstellingen van buurtbeheer genoemd:

- 1 een verbetering van de dagelijkse onderhoudssituatie in de leefomgeving;
- 2 het tegengaan van criminaliteit, verval en onveiligheid, en
- 3 het vergroten van betrokkenheid bij en invloed van bewoners, winkeliers en woningcorporaties en particuliere verhuurders op de woonomgeving.

Tevens meldt deze notitie dat onder buurtbeheer veel verschillende soorten activiteiten vallen ten behoeve van:

- 1 het beheer van de openbare ruimte;
- 2 de inrichting in relatie met de gebouwde omgeving.

Dit kan, aldus de notitie, leiden tot de volgende activiteiten:

- 1 dagelijks onderhoud en kleine aanpassingen in de openbare ruimte; afspraken over gezamenlijk beheer en gebruik van openbare ruimte met bijvoorbeeld winkeliers en horeca;
- 2 beheer en onderhoud van de gebouwde omgeving; ook de klachtenmelding aan BWT of de woningcorporatie kan hiervan deel uitmaken;
- 3 overleg over wensen t.a.v. grotere aanpassingen in de openbare ruimte;
- 4 overleg over wensen t.a.v. de gebouwde omgeving die de kwaliteit van groot onderhoud en eventuele nieuwbouw van woningen kunnen vergroten;
- 5 overleg over bijzondere wensen t.a.v. voorzieningen in de buurt, die door middel van projecten gerealiseerd moeten worden.

In juni 1994 verschijnt de notitie 'De invoering van Integraal Buurtbeheer 1995 en verder'.

Daarin wordt de gefaseerde invoering van Integraal buurtbeheer in Amsterdam Zuid verder uitgewerkt. Er wordt voor gekozen om in 1995 te starten met de Marathonbuurt.

In mei 1995 wordt een start gemaakt met het integrale buurtbeheer in de Marathonbuurt. Inmiddels is dus nu een kleine twee jaar ervaring opgedaan met het buurtbeheer. Zoals o.a. uit de Startnotitie Evaluatie Integraal Buurtbeheer (bestuursopdracht 1997) van januari 1997 blijkt, bestond binnen het stadsdeel behoefte aan een evaluatie van het tot nu toe gevoerde beleid en de uitvoering ervan. Tevens bestond er behoefte aan advisering over de aanpak van buurtbeheer in de toekomst, o.a. gebaseerd op de evaluatie.

In 25 februari 1997 verleende het sectorhoofd Stadsdeelwerken aan Van Dijk, Van Soomeren en Partners opdracht tot:

- * het uitvoeren van een evaluatie van het project integraal buurtbeheer in de Marathonbuurt van het stadsdeel Zuid
- * het opstellen van een advies t.a.v. de beste vervolgaanpak voor integraal buurtbeheer in het stadsdeel Zuid

Inmiddels hebben interviews plaatsgevonden en heeft documentatie-analyse plaatsgevonden.

In overleg met de begeleidingscommissie is ervoor gekozen een tussenrapportage te vervaardigen.

In deze tussenrapportage wordt ingegaan op de uitkomsten van de evaluatie van het buurtbeheer in de Marathonbuurt, worden de conclusies geïnterpreteerd en wordt een aanzet gegeven voor de aanpak van de verbreding

van het buurtbeheer in het stadsdeel Zuid.

Op basis van deze notitie zal een bijeenkomst plaatsvinden van bestuurders en ambtenaren van het stadsdeel Zuid waarin deze zal worden besproken. Aan de hand van de resultaten van dat gesprek zal definitieve advisering plaatsvinden.

Tenslotte nog een tweetal opmerkingen vooraf:

Hetgeen in de weergave van de interviews is vermeld, zijn de meningen van de geïnterviewden. Uit de weergave blijkt dat sommige geïnterviewden verschillende beelden hebben bij datgene wat in de afgelopen periode op het gebied van buurtbeheer in de Marathonbuurt heeft plaatsgevonden. Eenieder heeft zo zijn eigen waarheid.

Ten tweede moet ermee worden rekening gehouden dat deze evaluatie op relatief korte termijn na de start van het experiment plaatsvindt.

Het experiment heeft weinig tijd gehad om tot ontwikkeling te komen.

Bovendien speelt daarbij een niet onbelangrijke rol dat het tot stand komen van het experiment nogal wat voeten in de aarde heeft gehad. Daardoor is het experiment minder breed uitgevoerd dan oorspronkelijk was opgezet en is de startdatum verschoven.

1.2 Probleemstelling

Het buurtbeheer in de Marathonbuurt is een experiment. Immers het stadsdeel Zuid heeft, als zoveel andere gemeenten/stadsdelen/deelgemeenten de eerste schreden gezet op het terrein van buurtbeheer.

De evaluatie van het buurtbeheer in de Marathonbuurt dient om de ingezette weg kritisch te bezien waar nodig het beleid aan te passen, maar ook om te bezien of de ingezette weg (al dan niet aangepast) kan worden verbreed naar andere buurten.

Het uitgangspunt is dat wellicht het gehele stadsdeel Zuid (maar in ieder geval een groot deel ervan) uiteindelijk met buurtbeheer te maken krijgt.

Het invoeren van buurtbeheer roept logischerwijs bij de verschillende participanten (politiek, bewonersorganisaties, diensten/beheerders) ook vragen op, die te maken hebben met bijvoorbeeld de ambities, de samenwerkingvorm, de effectiviteit en de doelmatigheid van het buurtbeheer. Hoewel bij buurtbeheer natuurlijk vooral een collectief belang voorop staat, kan niet ontkend worden dat participanten ook eigen (deel)belangen en verwachtingen hebben, die hun inzet en motivatie voor buurtbeheer beïnvloeden. De grote verscheidenheid aan deelnemers binnen het buurtbeheer schept kansen, maar werpt ook drempels op voor een gezamenlijke visie-ontwikkeling en uitvoeringspraktijk. Uiteindelijk dient dit te resulteren in een schone, hele, veilige en bruikbare openbare ruimte of breder geformuleerd in een leefbare wijk.

De probleemstelling van het evaluatie-onderzoek is als volgt omschreven:

"In hoeverre wordt de (gemeenschappelijke) doelstelling van een leefbare Marathonbuurt bereikt en hoe beoordelen de betrokken participanten de ambities, de producten, de samenwerking/organisatie en de opbrengsten van het integraal buurtbeheer?"

Uit deze probleemstelling is een aantal **evaluatiethema's** afgeleid worden die binnen de praktijk van buurtbeheer zijn geformuleerd.

De evaluatie van het buurtbeheer in de Marathonbuurt vormt de basis voor het **adviestraject**, waarin een onderbouwd voorstel wordt ontwikkeld inza-

ke:

- de toekomstige koers en organisatie van het buurtbeheer tegen de achtergrond van de ambities en de inzet van betrokken partijen;
- de aansturing van het proces door het stadsdeel en de gevolgen die dit heeft voor de interne en externe organisatie en het beleids- en beheerinstrumentarium van het stadsdeel Zuid;
- de uitwerking van de bovenstaande voorstellen naar het huidige samenwerkingsverband in de Marathonbuurt en de wenselijkheid/haalbaarheid/vorm van het ontwikkelen van integraal buurtbeheer in de overige buurten van het stadsdeel Zuid.
- typering van de in het stadsdeel Zuid aanwezige buurten en aan de hand daarvan een antwoord op de vraag of en zo ja op welke wijze deze buurten met buurtbeheer te maken krijgen; daarbij zal tevens een prioriteitsvolgorde worden aangegeven.

2. Evaluatie buurtbeheer Marathonbuurt

2.1 Ervaringen vanuit de buurt

2.1.1. Inleiding

De hieronder vermelde gegevens zijn tot stand gekomen op basis van face to face interviews.

De interviews werden afgenomen aan de hand van een vragenlijst. Interviews hebben plaatsgevonden met 3 vertegenwoordigers van de bewoners, met vertegenwoordigers van het opbouwwerk en met de buurt-conciërges, met een vertegenwoordiger van de corporaties en met een vertegenwoordiger van de politie.

2.1.2. Bewoners

De beheergroep Marathonbuurt is opgericht in december 1995. Er zijn ongeveer 15 bewonersleden, die uit alle delen van de Marathonbuurt komen. Sommige hebben via bewonerscommissies (vanuit de woningbouwcorporaties) zitting genomen in de beheergroep, anderen zijn rechtstreeks benaderd.

In het buurtbeheeroverleg (het centrale overleg tussen bewoners en stadsdeel) worden zaken besproken, die meestal te maken hebben met de trits: schoon, heel en veilig. Het gaat dus om problemen, die spelen in de fysieke woonomgeving of betrekking hebben op de veiligheid.

Voor sommige problemen worden themagroepen gevormd, die bepaalde vragen verder uitdiepen en van een oplossing proberen te voorzien. Daarnaast zijn bewoners ook nauw betrokken bij de organisatie van het buurtservicepunt. Een aantal buurtbewoners draait in het buurtservicepunt wisseldiensten, neemt klachten in ontvangst, verwijst bewoners door, geeft klachten door aan het stadsdeel enz. Klachten, die regelmatig terugkeren worden in de buurtbeheergroep besproken.

Bewoners worden ook bij buurtbeheer betrokken door middel van wijk-schouwen, die door het stadsdeel en de bewoners sámen worden gehouden.

De bewoners zijn van mening dat door het invoeren van buurtbeheer bewoners meer zijn gaan signaleren en dat het stadsdeel ook sneller is gaan reageren. Dat ligt o.a. aan de buurtkrant, die goed wordt gelezen. Naar aanleiding van de buurtkrant worden zowel het stadsdeel als de bewonersorganisatie geconfronteerd met vragen. Criminaliteit en onveiligheid zijn in de ogen van bewoners niet echt verminderd, wel in incidentele gevallen.

De betrokkenheid van de corporaties achten de bewoners wel goed. Er is van oudsher al vrij veel contact tussen bewoners en corporaties via de oorspronkelijke bewonerscommissies.

De bewoners betreuren het dat bepaalde zaken in het buurtbeheeroverleg niet aan de orde mogen komen of dat daarvoor geen oplossing wordt gevonden. Zo blijkt verkeeroverlast een probleem, dat niet allen lastig is op te lossen, maar ook moeilijk op de agenda is te krijgen. Dat geldt overigens ook voor buurtoverstijgende zaken

Bewoners missen de welzijnscomponent in het buurtbeheer. Deze component komt niet of nauwelijks aan de orde. De afwezigheid van de sector welzijn in het buurtbeheeroverleg wordt eveneens opgemerkt. Overigens merken de geïnterviewden wel op dat zij ook niet echt naar Welzijn vragen. Wel is men te spreken over het jongerenwerk.

De bewoners zijn positief over het buurtservicepunt, maar zeker niet over

de accommodatie. Men vindt deze wat weggestopt en eigenlijk niet op een aanvaardbaar niveau.

De rol van de politiek bij buurtbeheer ziet men absoluut niet. Een van de geïnterviewden merkte op: 'Ze knippen alleen linten door, verder zie je ze niet' en 'Je merkt alleen iets van de politiek, als de verkiezingen eraan komen, dan zitten de brievenbussen weer vol. De politiek moet meer naar buurtbeheer gaan luisteren'.

Over de gemeentelijke organisatie ten aanzien van buurtbeheer is eigenlijk alleen bekend dat er een coördinator is en dat er een coördinatie-overleg bestaat. Men acht de functie van coördinator onontbeerlijk en is zeer te spreken over de wijze waarop deze functie momenteel wordt vervuld. Men maakt zich wel ongerust over de werkdruk waaronder de coördinator zijn functie moet vervullen; die zorg geldt overigens ook het wijkopbouworgaan.

De bewoners zijn ervan overtuigd dat buurtbeheer moet dóórgaan. Zij zijn van mening dat buurtbeheer over het gehele stadsdeel Zuid moet worden uitgebreid. Daarbij stellen zij een fasering voor, waarbij de minder goede buurten het eerst aan bod moeten komen.

Het moet daarbij gaan om een kleinschalige aanpak, waarbij iedere wijk/ buurt een eigen beheergroep en een eigen buurtservicepunt moet krijgen. De aandacht voor jongeren en ouderen moet toenemen, terwijl ook de aandacht meer op zelfbeheer moet worden gericht.

2.1.3. Corporaties

In de Marathonbuurt zijn 11 corporaties werkzaam. Om de werkzaamheden van de corporaties te stroomlijnen en zo efficiënt mogelijk te laten verlopen, hebben zij onderling afgesproken dat per thema één vertegenwoordiger wordt aangewezen, die alle corporaties vertegenwoordigt.

Dit blijkt in de praktijk van buurtbeheer goed te werken, zij het dat de corporatie, wiens vertegenwoordiger in de buurtbeheergroep zitting heeft, het meest met buurtbeheer méégaat. Voor de andere corporaties is het contact nogal indirect.

De woningcorporaties werken met woningcommissies. Dat dateert al van voor de tijd van buurtbeheer. Er is dus al langer sprake van contact tussen woningcorporaties en bewoners. Wel is het contact sinds de invoering van buurtbeheer actiever, structureler. Er worden portiekgesprekken gehouden, ook is er meer sprake van betrokkenheid bij de woonomgeving. Dat blijkt onder meer uit de graffiti-bestrijding en het tuinonderhoud.

Volgens de corporaties heeft buurtbeheer een positieve invloed op de betrokkenheid van bewoners, hetgeen blijkt uit de betrokkenheid van buurtbewoners in de buurtbeheergroep. Ook ten aanzien van de dagelijks onderhoudssituatie en vermindering van criminaliteit en onveiligheid zijn positieve tendensen merkbaar. De accenten komen meer volgens de wensen van de bewoners te liggen.

De corporaties hebben er, evenals het stadsdeel belang bij dat het algehele welbevinden van de bewoners wordt vergroot. Dat betekent dat bewoners langer in dezelfde buurt willen blijven wonen en dat verlaagt de mutatiegraad.

Wel is er enige verbazing over het feit dat de Marathonbuurt als experimentbuurt voor buurtbeheer is gekozen: het gaat toch niet om een echte problembuurt.

Buurtbeheer vergroot niet het vertrouwen in politiek. Dat onderwerp komt ook eigenlijk nooit ter sprake in de vergaderingen van de buurtbeheergroep. Wel vergroot buurtbeheer het vertrouwen in de ambtenaren, met name in diegenen, die zich direct met de uitvoeringspraktijk bemoeien.

Volgens de corporaties moet buurtbeheer wel doorgaan. Je weet dan wat

er leeft in de buurt, bewoners kunnen ook op deze wijze beter op hun eigen verantwoordelijkheden worden gewezen. En last but not least: er wordt een netwerk opgebouwd van organisaties en bewoners. Buurtbeheer zal zich alleen moeilijker ontwikkelen in buurten waar geen corporatiebezit is.

2.1.4. Wijkopbouworgaan

Het wijkopbouworgaan houdt zich al langer bezig met buurtbeheer dan de duur van het experiment in de Marathonbuurt. Sinds 6 jaar is er sprake van buurtbeheer, dat eerst bestond uit zogenaamde leefbaarheidsprojecten. Deze vonden plaats in de Bertelmanpleinbuurt, de Hygieiapleinbuurt, de Hoofddorppleinbuurt en de Schinkelpleinbuurt.

Het wijkopbouworgaan verricht naast het opbouwwerk, ook het secretariaat van de buurtbeheergroep, begeleidt de buurtbeheerders, brengt de buurtbeheerkrant uit, organiseert de jaarlijkse opknapactie, voert overleg met de bewonersgroep en met de andere welzijnsinstellingen.

Het wijkopbouworgaan is positief over buurtbeheer. Het signaleert een betere dagelijks onderhoudssituatie, een vermindering van criminaliteit en onveiligheid, meer betrokkenheid van bewoners. Ook is men van mening dat de lijnen naar het stadsdeel korter worden en dat het stadsdeel meer betrokken is bij de buurt. Men is van mening dat het verhelpen van kleinere klachten sneller verloopt dan voorheen.

De betrokkenheid van de corporaties wordt omschreven als heel coöperatief, hoewel men de indruk heeft dat de Marathonbuurt geen echte prioriteit heeft bij de corporaties.

Vanuit bewoners komt meer respons, men weet de buurtbeheerders te vinden en men ervaart dat de lijnen naar de professionele organisaties korter worden.

Toch is men ook van mening dat het stadsdeel geen algemeen beleid ontwikkelt ten aanzien van buurtbeheer. Buurtbeheer richt zich nu erg op de fysieke kant, maar leefbaarheid houdt meer in dan alleen straattegels. De welzijnscomponent wordt gemist.

Het wijkopbouworgaan is van mening dat de organisatie momenteel op zich wel goed verloopt, hoewel de druk op de coördinator wel groot is.

Ten aanzien van de politiek is het wijkopbouworgaan van mening dat deze zich wel laat betrekken en ook steun geeft bij initiatieven; de rol van de politiek is op representatie gericht. Eigenlijk zou de politiek een stapje moeten terugdoen en het initiatief meer bij de bewoners moeten leggen. Omdat de politiek zich terughoudend gedraagt, neemt het vertrouwen in de politiek toe.

Het wijkopbouworgaan geeft aan dat buurtbeheer moet worden verbreed in alle opzichten. Dat betekent dat heel stadsdeel Zuid met buurtbeheer te maken krijgt en meer professionele disciplines moeten worden betrokken.

Daarbij is het van belang dat ambtenaren meer mandaten krijgen, dat er minder tussenschakels aanwezig zijn. Ook zou het van belang zijn de huisvesting per buurt te concentreren, d.w.z. per buurt één centraal punt, van waaruit buurtbeheeractiviteiten worden ontwikkeld.

2.1.5. Politie

De politie is enthousiast over het fenomeen buurtbeheer. Het is een middel om de ontevredenheid over de buurt om te zetten in tevredenheid. Het doel van buurtbeheer is: wat moet men doen om de buurt om een hoger plan te brengen. Hoe kan men zich echt prettig voelen in de eigen buurt.

Buurtbeheer heeft ook tot gevolg dat bewoners eerder contact opnemen met de politie, dat er meer meldingen komen en dat er meer aanhoudingen op heterdaad plaatsvinden.

Het stadsdeel werkt minder snel dan de politie: volgens de geïnterviewde gaat het bij de politie ook meer om doeners.
Lastig is wel dat de politie een andere buurtindeling hanteert dan het stadsdeel, maar de vraag is: wie legt wie zijn wil op?
De politiek komt niet duidelijk uit de verf bij buurtbeheer. De politiek heeft daarin juist een belangrijke taak, te weten het enthousiasmeren van bewoners en professionelen. Dat gebeurt naar het oordeel van de politie niet tot nauwelijks. Positieve elementen vanuit het stadsdeel zijn wel de uitvoeringskant van stadsdeelwerken.
Het stadsdeel moet zeker door gaan met buurtbeheer en dat in het gehele gebied. Het moet gemeengoed worden. Het stadsdeel moet echter wel de marges aangeven waarbinnen buurtbeheer zich kan ontwikkelen.

2.1.6 Resultaten leefbaarheidsmonitor

In maart 1997 is een leefbaarheidsmonitor uitgevoerd in de Marathonbuurt¹. Dat houdt in dat onder 396 bewoners van de buurt een enquête is gehouden, waarin vragen zijn gesteld over allerlei aspecten van leefbaarheid.

Interessant is dat de cijfers uit die monitor toch een iets ander beeld geven dan uit de interviews voor dit onderzoek naar voren komen.

Hieronder worden de conclusies uit de Leefbaarheidsmonitor in het kort weergegeven.

De leefbaarheid in de Marathonbuurt komt er redelijk positief uit. Het onderhoud van de woningen wordt als goed ervaren, het onderhoud van de openbare ruimte is voldoende en is bovendien aan het verbeteren volgens de bewoners. De sociale kwaliteit van de woonomgeving is voldoende, de veiligheid krijgt een ruime voldoende en de politie functioneert redelijk goed volgens de bewoners.

Er is geen drugsoverlast, geen overlast op straat van dronken mensen en nauwelijks stankoverlast van het verkeer.

Het totaaloordeel voor de leefbaarheid in de buurt wordt dan ook beoordeeld met het rapportcijfer 7,3.

Niettemin zijn een aantal aspecten voor verbetering vatbaar: de voldoende zijn soms wel erg krap. Bovendien zijn er op details toch problemen. Als de bewoners gevraagd wordt spontaan de belangrijkste buurtproblemen op te noemen, komt naar voren dat - weliswaar telkens volgens een minderheid - de verkeersveiligheid te wensen overlaat, dat er sprake is van vervuiling en criminaliteit, dat er te weinig vrijetijdsvoorzieningen zijn voor jongeren en voor ouderen en dat er parkeerproblemen zijn.

Daarnaast komen er nog een aantal minpunten naar boven als de bewoners aan de hand van de enquête verzocht wordt specifieke leefbaarheidsaspecten te beoordelen. Bovendien komen er meer details aan het licht betreffende de hierboven opgesomde problemen.

Onderstaand worden puntsgewijs de positieve en negatieve oordelen op een rijtje gezet:

Woningen, (fysieke kwaliteit van) woonomgeving en buurtvoorzieningen

positief:

- Straatverlichting (verlichtingsniveau en onderhoudsniveau)
- Onderhoud woningen

Noot 1 Leefbaarheidsmonitor Marathonbuurt; nulmeting, Van Dijk, Van Soomeren en Partners BV, april 1997

- Onderhoud groen
- Onderhoud straatmeubilair
- Voldoende parkeergelegenheid
- Schone buurt
- Ophalen huisvuil
- Lichte verbetering in onderhoudsniveau openbare ruimte

negatief:

- Onvoldoende fietsenstallingen.
- Onvoldoende sport- en spelmogelijkheden voor kinderen van alle leeftijden

Sociale kwaliteit woonomgeving

positief:

- Bijna nooit drugsoverlast
- Bijna nooit dronken mensen op straat
- Bijna geen stankoverlast van verkeer
- Bedreiging komt bijna nooit voor
- Straatroof komt bijna nooit voor
- Vernieling komt weinig voor
- Contact met burens is vrij goed en licht verbeterd
- Samenleven met verschillende bevolkingsgroepen wordt overwegend als positief ervaren

negatief:

- Overlast van hondenpoep
- Saamhorigheid kan beter

Veiligheid

positief:

- Algehele veiligheidsniveau ruim voldoende en is de laatste jaren zo gebleven
- Functioneren politie ruim voldoende

negatief:

- Fietsdiefstal, auto-inbraak en woning-inbraak komen betrekkelijk vaak voor naar het idee van bewoners
- Enge plekken: vooral de poort onder het Amsterdams Lyceum en het Bertelmanplein

Verkeersveiligheid

positief:

- Algehele verkeersveiligheid en verkeersveiligheid specifiek voor voetgangers en fietsers is voldoende

negatief:

- Auto's rijden te hard
- Onvoldoende veilige voetgangersoversteekplaatsen
- Onvoldoende veilige fietspaden

Functioneren van het stadsdeel

positief:

- De klachtafhandeling is net voldoende
- De informatievoorziening over de buurt is net voldoende
- De aanpak van de leefbaarheidsproblemen is voldoende
- Het leefbaarheidsniveau is ruim voldoende

negatief:

- De klachtafhandeling kan beter
- De informatievoorziening over de buurt kan beter

Buurtbeheer

positief:

- Bij degenen die ervaring met buurtbeheer hebben, overheersen de positieve oordelen
- Degenen die de buurtbeheerkrant kennen, lezen hem vrij goed en oordelen er vrijwel unaniem positief over
- Men staat positief tegenover het instellen van een centraal telefoonnummer voor klachten betreffende de openbare ruimte
- Het merendeel van de bewoners voelt zich medeverantwoordelijk voor de leefbaarheid in de buurt

negatief:

- De bekendheid met buurtbeheer is laag
- De bekendheid met de buurtbeheerders of met wat ze doen is laag
- Weinig mensen hebben ervaringen met buurtbeheer
- De helft van de mensen beweert de buurtbeheerkrant niet te kennen

Interessant is dat de cijfers vanuit de leefbaarheidsmonitor hoger liggen dan de gegevens, die uit de interviews naar voren komen. Belangrijk is de constatering dat de leefbaarheid een ruime voldoende krijgt, terwijl buurtbeheer minder hoog scoort. Dat lijkt te maken te hebben met het adagium: onbekend maakt onbemind.

2.2 Ervaringen vanuit de Stadsdeelorganisatie

Aan de hand van de thema's uit de interviews worden hieronder de reacties vanuit het stadsdeel weergegeven.

Als algemene opmerking moet worden gesteld dat naarmate de geïnterviewden een lagere positie in de organisatie hebben, zij ook een meer gedetailleerd beeld hebben van de stand van zaken van buurtbeheer in de Marathonbuurt.

Betrokkenheid bij buurtbeheer in de Marathonbuurt

De betrokkenheid van de geïnterviewden in het stadsdeel is heel verschillend. Eén van de geïnterviewden houdt zich full time met buurtbeheer bezig, in coördinerende zin. Dat betekent dat hij zowel binnen het stadsdeel als met bewoners, maar ook andere professionele instellingen overlegt, kortsluit, regelt, organiseert, initiatieven neemt etc.

Daarnaast zijn er vanuit stadsdeelwerken geïnterviewden, die aangeven dat zij klachten verhelpen op het gebied van fysiek beheer, met bewoners overleggen, avondvergaderingen bijwonen, interne coördinatie-overleggen bijwonen.

Vanuit de sector welzijn is er niet een directe binding met buurtbeheer geconstateerd. De vertegenwoordiger van de sector welzijn houdt zich meer bezig met het Grote Stedenbeleid. In het kader van buurtbeheer fungeert hij als duvelstoejager.

De overige geïnterviewden hebben als ambtelijk of politiek (eind)verantwoordelijken een afstandelijke betrokkenheid. Zij zijn niet direct betrokken bij buurtbeheer, maar zijn wel verantwoordelijk voor de manier van werken en de werkzaamheden zelf.

De werkzaamheden van de geïnterviewden variëren dan ook van het voorzitten van de buurtbeheergroep via het uitvoeren van herstelwerkzaamheden, via het leidinggeven aan de uitvoerders, via het leidinggeven aan de coördinator en via een indirecte betrokkenheid vanuit het GSB tot het verichten van representatieve werkzaamheden.

Doelstellingen

Verbetering dagelijks onderhoud, tegengaan criminaliteit/onveiligheid, betrokkenheid bewoners/gebruikers vergroten

De dagelijks onderhoudssituatie is sinds de invoering van buurtbeheer verbeterd, zo stellen vrijwel alle geïnterviewden. Er wordt meer secuur gewerkt, de bewoners weten de weg naar het stadsdeel beter te vinden, de werkzaamheden worden beter op elkaar afgestemd, er komen minder klachten uit de buurt.

Een aantal geïnterviewden meldt dat de Marathonbuurt eigenlijk geen slechte buurt is. Daarmee bedoelen ze te zeggen, dat het onderhoud er heel redelijk is, dat er verhoudingsgewijs weinig vernielingen plaatsvinden, dat er relatief weinig overlast is e.d.

Vrijwel geen enkele geïnterviewde weet antwoord op de vraag of de Marathonbuurt ook veiliger is geworden sinds de invoer van buurtbeheer. Een paar vermoeden van wel.

De betrokkenheid van de bewoners is wel vergroot, is de algemene reactie. De bewonersgroep in de buurtbeheergroep wordt als zeer enthousiast ervaren, ook op de buurtkrant wordt positief gereageerd, er is meer begrip en binnen de buurt is een betere afstemming.

Ook zijn er toch wat minder positieve geluiden: het buurtbeheer blijft hangen bij de buurtbeheergroep, hoe harder men roept, des te eerder wordt men gehoord.

In het algemeen geldt dat de geïnterviewden de bewoners synoniem maken met de bewonersvertegenwoordiging in de buurtbeheergroep.

De aanwezigheid van een vertegenwoordiger van de corporaties wordt in het algemeen zeer positief ervaren. Wel vraagt men zich af of de betrokkenheid van alle corporaties wel even groot is. Twee van de geïnterviewden zijn van mening dat de corporaties niet echt meewerken, zij het dat een van hen stelt dat dit te maken heeft met de personele bezetting.

Er zijn vrijwel geen winkeliers in het gebied, voor zover zij zijn betrokken vindt dat op incidentele basis plaats.

Knelpunten bij buurtbeheer

Het knelpunt dat het meeste wordt genoemd is het feit dat er niet echt beleid wordt gevoerd rond buurtbeheer. Dat wordt door de geïnterviewden als volgt omschreven: op strategisch niveau worden de zaken niet kortgesloten, wethouders zitten elkaar in de haren, er is geen stuurgroep buurtbeheer, er wordt hap-snap-beleid gevoerd, er zijn geen randvoorwaarden, wat wil men precies met buurtbeheer, politiek is onduidelijk in wat ze willen, er is geen visie, geen inbedding, er bestaat geen helderheid over de verantwoordelijkheden van de overheid zelf, het gaat nog teveel om het activiteiten-en feestniveau.

Andere knelpunten, die aan de orde komen zijn:

- . de geringe betrokkenheid van medewerkers van het stadsdeel, met name op het niveau van afdelingshoofden
- . de rol van het wijkopbouworgaan, die een 'dubbele' rol speelt; enerzijds vervult het de rol van secretaris van de buurtbeheergroep, maar anderzijds hanteert het ook de conflictmethode
- . de toename van de werkbelasting; er moet meer 's avonds worden vergaderd; dat gaat ten koste van de uren overdag
- . de aandacht voor de Marathonbuurt is verhoudingsgewijs groter dan voor andere buurten
- . er worden teveel toezeggingen gedaan, zeker ook door de politiek
- . niet alle vertegenwoordigers van het stadsdeel in de buurtbeheergroep hebben budgetverantwoordelijkheid
- . er is niet genoeg geld beschikbaar voor het onderhoudswerk
- . er wordt te snel 'ja' gezegd tegen bewoners
- . bewoners nemen zelf te weinig verantwoordelijkheden
- . buurtbeheer is teveel fysiek, het moet meer sociaal beheer worden
- . het fysieke buurtbeheer is te beperkt, het gaat nu nog teveel om onderhoud, ook (kleinere) herinrichtingen moeten onder buurtbeheer kunnen vallen

Organisatie rond buurtbeheer

In het algemeen ervaart men de organisatie rond buurtbeheer als te beperkt. Dat blijkt ook al uit de gesignaleerde knelpunten.

Vrijwel alle geïnterviewden zijn van mening dat het beleidsmatig aan steun ontbreekt voor buurtbeheer. Het instellen van een stuurgroep, die zich (wellicht onder andere) met het beleid rond buurtbeheer bezighoudt wordt een aantal malen genoemd.

Een aantal geïnterviewden is van mening dat stadsdeelwerken teveel tijd besteedt aan buurtbeheer en stelt voor dit te beperken.

De aanwezigheid van de sector onderwijs en welzijn wordt door een aantal geïnterviewden op prijs gesteld.

Ook wordt voorgesteld het overleg met bewoners meer structuur te geven, d.w.z. er moet meer op basis van thema's worden gewerkt.

Eveneens wordt gesteld dat de coördinatie voor buurtbeheer nogal eens via de wethouder verloopt; men acht dat onwenselijk. De verantwoordelijkheden moeten zo laag mogelijk in de organisatie liggen. De verkokering van het ambtelijk apparaat moet worden doorbroken, er moet meer worden samengewerkt.

Een andere geïnterviewde merkt op dat de verantwoordelijkheden juist hoger in het apparaat moeten worden gelegd, maar dat hierover tot nu toe geen overeenstemming binnen het stadsdeel is te bereiken.

Allerwegen is men van mening dat coördinatie rond buurtbeheer noodzakelijk is en moet worden voortgezet en versterkt.

Een van de geïnterviewden is van mening dat ambtenaren in het algemeen hun werk niet goed doen. Brieven worden niet beantwoord en klachten worden niet verholpen en dat kan natuurlijk niet.

Om buurtbeheer breder ingang te laten krijgen in het ambtelijk apparaat, verdient, aldus een geïnterviewde, aanbeveling om per sector één vaste vertegenwoordiger voor buurtbeheer aan te wijzen.

Rol politiek

Er bestaat binnen de stadsdeelorganisatie geen coherent beeld over de politiek. Die rol wordt omschreven als bijna nihil, lintjes doorknippen, geen contact met de burgers, de politiek heeft geen rol, want er is immers geen beleid, ze gedragen zich als halve ambtenaren, hinderlijk is dat bestuurders zonder ambtenaren de buurt ingaan en dan toezeggingen doen, ze hebben het wel eens over buurtbeheer.

Kortom, hier komt ook terug dat er geen beleid is omtrent buurtbeheer. Een van de geïnterviewden is van mening dat het bestuur te sterk zijn wil oplegt aan de ambtenaren en dat de cultuur in Zuid is: het bestuur regeert en de ambtenaren voeren uit. Er is dus te weinig sprake van uitwisseling tussen bestuur en ambtenaren.

De rol van en betrokkenheid bij buurtbeheer van de raad is bij de geïnterviewden niet bekend. Sommigen stellen dat ze geen rol spelen en dat dat ook zo moet blijven. Anderen zeggen weer dat de rol van de raad is het vaststellen van hoofdlijnen van beleid en dat ze ook geen andere rol moeten spelen.

Toekomst buurtbeheer

Over de toekomst van buurtbeheer wordt verschillend gedacht.

Wel is men algemeen van mening dat buurtbeheer moet dóórgaan; over de manier waarop lopen de meningen echter uiteen.

Sommigen zijn van mening dat buurtbeheer direct over het gehele stadsdeel (grondgebied) moet worden ingevoerd.

Anderen zijn van mening dat dit geleidelijk moet gebeuren; met de zwakste buurten moet worden begonnen. Zij gaan er van uit dat de sterkste buurten van Zuid (bv. Apollobuurt) geen buurtbeheer nodig hebben. Anderen zijn van mening dat iedere buurt zelf zal moeten bepalen of zij buurtbeheer willen.

Men is overigens wel van mening dat buurtbeheer extra capaciteit (in mensen en geld) zal kosten. Een van de geïnterviewden is van mening dat buurtbeheer binnen de bestaande capaciteit moet kunnen worden opgevangen; het gaat erom dat medewerkers op een andere manier worden ingezet, het gaat om een veranderende werkmentaliteit.

Een andere stelt dat per buurt zou moeten worden bepaald welke onderwerpen bespreekbaar zijn in de buurt; de agenda moet dus van tevoren zijn vastgesteld.

Anderen zijn weer van mening dat de buurt zélf de agenda van buurtbeheer

moet kunnen bepalen: alle aspecten van gemeentelijk beleid kunnen erbij worden betrokken, mits er behoefte aan is in de buurt.
Een aantal geïnterviewden stelt tenslotte dat de zelfredzaamheid van burgers moet toenemen en dat buurtbeheer daarvoor een goed middel is.

3. Conclusies

3.1 Algemeen

Op basis van de interviews en de leefbaarheidsmonitor worden hieronder een aantal conclusies weergegeven, die deels zijn terug te voeren op de doelstellingen.

3.2 Doelstellingen

Verbetering van de dagelijks onderhoudssituatie in de leefomgeving

In het algemeen is men positief tot zeer positief over de verbetering van het dagelijks onderhoud in de Marathonbuurt sinds de invoering van buurtbeheer. Dat blijkt niet alleen uit de interviews, maar ook uit de leefbaarheidsmonitor. De leefbaarheidsmonitor is daarover zelfs positiever dan de geïnterviewden. In dit opzicht lijkt buurtbeheer dus een geslaagd experiment te zijn.

Deze conclusie pleit ervoor buurtbeheer te verbreden, zowel geografisch als binnen de stadsdeelorganisatie.

Tegengaan van criminaliteit, verval en onveiligheid

Criminaliteit en onveiligheid zijn niet echt zijn afgenomen sinds het invoeren van buurtbeheer. Uit de resultaten van de leefbaarheidsmonitor blijkt dat het algehele veiligheidsniveau ruim voldoende is. De enthousiaste inzet van de politie heeft dus geen vermindering van criminaliteit en onveiligheid opgeleverd. De situatie is gestabiliseerd. Uit de interviews komt wel naar voren dat een aantal incidentele problemen, dat via buurtbeheer naar voren is gekomen, wel is opgelost.

Een en ander lijkt de conclusie te rechtvaardigen dat criminaliteit en onveiligheid relatief geringe problemen zijn, die geen extra aandacht behoeven. Dat betekent overigens niet dat in de toekomst aan dit onderwerp geen aandacht meer zou behoeven te worden geschonken.

Vergroten van betrokkenheid bij en invloed van bewoners, winkeliers en woningcorporaties en particuliere verhuurders op de woonomgeving

Bewoners

De actieve betrokkenheid van bewoners bij buurtbeheer is gering. Dat blijkt zowel uit de interviews als uit de leefbaarheidsmonitor. De bewoners, die zitting hebben in de buurtbeheergroep zijn enthousiast en werken van harte mee om buurtbeheer gestalte te geven. Zij zijn het werkelijk actieve kader uit de buurt. Zij zijn echter ook vrijwel de enige groep bewoners, die zich zo duidelijk inzet voor buurtbeheer. Buurtbeheer is verder in de buurt niet erg bekend, hoewel de buurtbeheerkrant goed wordt gelezen en ook tot reacties leidt. De actieve betrokkenheid van bewoners is dus gering, de passieve betrokkenheid is redelijk.

De doelstelling is dus voor een deel gehaald.

In de toekomst zal uitdrukkelijk aandacht moeten worden geschonken aan een structuur, waarin niet alleen de betrokkenheid van bewoners beter aan bod komt, maar ook op welke wijze dat plaatsvindt.

Betrokkenheid professionele instanties

Voor de corporaties, de politie en het wijkopbouworgaan geldt dat zij zich betrokken voelen bij buurtbeheer en daaraan ook een daadwerkelijke bijdrage leveren.

Er zijn 11 corporaties in het gebied werkzaam en dan zijn beleidslijnen niet

altijd even eenvoudig te trekken. De gevonden oplossing (één vertegenwoordiger) is praktisch en ligt ook voor de hand, maar bevordert niet de inbreng van alle corporaties. Goede afspraken tussen stadsdeel en corporaties zijn dan ook wenselijk.

De politie werkt zeer enthousiast mee en is duidelijk overtuigd van het nut van buurtbeheer en van het feit dat samenwerken leidt tot een gunstiger leefklimaat. Het is echter weinig praktisch dat de politie andere gebiedsgrenzen hanteert dan het stadsdeel.

Het wijkopbouworgaan vervult een ondersteunende functie voor bewoners en is alleen daardoor al een belangrijke participant bij buurtbeheer. Het wijkopbouworgaan is al lang met buurtbeheer bezig en ziet duidelijk de positieve uitwerking, die buurtbeheer heeft op de Marathonbuurt. Hier en daar zijn zij wat prikkelend in de richting van het stadsdeel, maar dat lijkt toch ook de functie te zijn van het wijkopbouworgaan. Verder vervult het wijkopbouworgaan de functie van secretaris bij het buurtbeheeroverleg; een functie, waarvan men zich kan afvragen of deze wel thuishoort bij een dergelijke instelling.

3.3 Betrokkenheid vanuit het stadsdeel

De betrokkenheid vanuit het stadsdeel is heel verschillend. Buurtbeheer wordt daar wel gezien als een onderwerp dat méér is dan alleen fysiek beheer, maar de praktijk wijst uit dat buurtbeheer zich toch wel beperkt tot het fysieke beheer. Het sociaal beheer is (nog) niet van de grond gekomen. Opvallend is dat, naarmate het onderzoek lager in de organisatie plaatsvond, de betrokkenheid en het enthousiasme over buurtbeheer toenamen. Op politiek en management-niveau was het enthousiasme aanwezig, maar aanzienlijk minder dan op het uitvoerend niveau.

Als belangrijk gemis werd een eensluidend beleid genoemd, zo niet het ontbreken van beleid. Dat speelde door alle interviews heen, zowel binnen als buiten de stadsdeelorganisatie. Alleen over de manier waarop dat beleid gestalte moet krijgen, verschilden de inzichten nogal eens.

Overigens is deze conclusie niet verwonderlijk, gezien de korte periode waarin met buurtbeheer is geëxperimenteerd. Bovendien is de evaluatie bedoeld als basis voor een vast te stellen beleid.

Een andere kwestie, die naar voren komt is dat politiek en ambtenaren niet écht met elkaar lijken te communiceren, in ieder geval te beperkt communiceren over beleid en uitvoering van buurtbeheer.

De politiek verwijt de ambtenaren het onderwerp buurtbeheer niet op de agenda te zetten, terwijl de ambtenaren (maar ook extern betrokkenen) de politiek verwijten geen beleid te bepalen. Het lijkt dus wel of men op elkaar zit te wachten om beslissingen te nemen.

In de toekomst zal uitdrukkelijk aandacht moeten worden geschonken aan een structuur en een manier van werken, waarin buurtbeheer in de stadsdeelorganisatie beter tot zijn recht komt en breder wordt gedragen. Daarbij dient uitdrukkelijk aandacht te worden geschonken aan een betere communicatiestructuur binnen het stadsdeel.

3.4 Organisatie rond buurtbeheer

Er is geen sprake van een organisatie rond buurtbeheer. De enige functie, die in het kader van buurtbeheer is ingesteld, is die van de coördinator. Het ontbreekt aan een structuur waarin buurtbeheer is ingebed. Die structuur is nodig om beleid te kunnen ontwikkelen.

Daarin zullen de rollen van alle participanten (binnen de stadsdeelorganisatie) moeten worden omschreven. Dat geldt dus zowel voor de raad, het

dagelijks bestuur als het ambtelijk apparaat.

Tevens zal daarin moeten worden aangegeven hoe buurtbeheer daadwerkelijk verder vorm krijgt, hoe de communicatiestructuur met de bewoners gestalte krijgt.

Ook de manier waarop bewoners hun inbreng hebben moet duidelijker worden aangegeven. Daarover zijn nu geen afspraken gemaakt; in de praktijk is wel een modus gevonden.

Daarnaast moet ook de betrokkenheid van externe partijen duidelijker worden geregeld. Die betrokkenheid stoelt nu voornamelijk op de inzet en het enthousiasme van een aantal goedwillende personen, maar er is geen zekerheid dat dit breed door de betrokken organisatie wordt gedragen.

4. Aanbevelingen

4.1 Algemeen

Buurtbeheer moet dóórgaan. Dat blijkt uit alle interviews en uit de resultaten van de leefbaarheidsmonitor.

De ervaringen in de Marathonbuurt zijn positief, alle geïnterviewden zijn tevreden over het directe resultaat: de verbetering van de leefbaarheid. Bovendien heeft buurtbeheer in de stadsdeelorganisatie veel losgemaakt en blootgelegd. Met buurtbeheer kan klantgericht werken, meer vraaggericht werken worden verbreed en uitgebouwd. Bovendien houdt buurtbeheer meer integraal werken in en dat bevordert de kwaliteit van het product.

Wel is duidelijk (maar absoluut niet uniek in buurtbeheer-Nederland) dat de grootste problemen binnen de stadsdeelorganisatie zijn te vinden (zie 3.2). In de aanbevelingen zal ook het meest op de aanpak van die problemen worden ingegaan.

Er is geen noodzaak om alle hieronder beschreven aanbevelingen in een keer in te voeren. Een geleidelijke invoer is zeer wel mogelijk.

4.2 Geografisch

Buurtbeheer kan worden verbreed naar het hele stadsdeel.

Daarbij kan worden gekozen voor twee mogelijkheden:

- * gelijktijdig invoeren in het hele stadsdeel
- * geleidelijke invoer

Het eerste advies is gebaseerd op het uitgangspunt: gelijkheid voor iedereen, maar zal wellicht op problemen stuiten in de ambtelijke organisatie vanwege de cultuurschok.

Het tweede advies houdt meer rekening met de omschakeling, die het ambtelijk apparaat zal moeten doormaken.

Gezien de korte tijdsduur, die het experiment nog omvat en de te verwachten cultuurschok verdient een geleidelijke invoer de voorkeur.

Er wordt uitdrukkelijk voor gepleit om buurtbeheer in het gehele stadsdeel in te voeren. Indien bewoners geen behoefte hebben aan buurtbeheer zal dat vanzelf blijken. Overigens is elders in het land niets bekend over buurten of wijken in Nederland, die niets met buurtbeheer te maken willen hebben.

4.3 Organisatorisch

Verwezen wordt naar het hoofdstuk Conclusies, 3.3. en 3.4. Mede op basis daarvan worden de volgende aanbevelingen gedaan.

Bij het opzetten van de organisatie voor buurtbeheer moet rekening worden gehouden met de volgende niveaus:

- strategisch niveau
- tactisch niveau
- uitvoerend niveau

Binnen de gemeente moet rekening worden gehouden met de volgende organen:

strategisch niveau:

- raad
- dagelijks bestuur
- stuurgroep/verantwoordelijk portefeuillehouder

tactisch niveau:

- buurtcoördinatoren

uitvoerend niveau:

- sectoren stadsdeel

De rode draad door deze organisatie is dat naarmate de detaillering van de beslissingen toeneemt, de beslissingsbevoegdheid lager in de organisatie komt te liggen.

Hoewel scherpe grenzen niet zijn aan te geven, is het wel de bedoeling dat iedere schoenmaker zich zoveel mogelijk bij zijn eigen leest houdt. Dat betekent dat zij, die op strategisch niveau bezig zijn zich zo min mogelijk bemoeien met het tactische en nog minder met het uitvoerende niveau. De buurtcoördinatoren spelen hierin een wat uitzonderlijke rol. Zij zijn hierboven onder 'tactisch niveau' geplaatst, maar eigenlijk bewegen zij zich op alle 3 de niveaus. Zij zullen zich én met beleidsvoorbereiding bezighouden én met beleidsuitvoering. Zij zijn de spinnen in het web.

4.3.1 Politiek

Hieronder volgt een overzicht van de taken van de diverse gemeentelijke organen:

Stadsdeelraad:

- stelt het strategisch beleid rond het buurtbeheer vast (besturen op hoofdlijnen)
- stelt financiële middelen beschikbaar voor buurtbeheer
- houdt via buurtgesprekken (eenmaal per jaar) voeling met hetgeen in de buurten leeft

Dagelijks Bestuur

Per buurt is een buurtwethouder aangewezen. De indeling luidt als volgt: \\nader in te vullen\\).

Voorop gesteld moet worden dat de wethouders hun eigen portefeuille behouden. Daar komt echter een verantwoordelijkheid bij.

De taak van de buurtwethouders erop gericht het proces van buurtbeheer te begeleiden. Zij dragen de verantwoordelijkheid voor het tot stand komen van de buurtplannen. Zij zijn dus procesverantwoordelijk voor het buurtbeheer in hún buurt.

Voor het dagelijks bestuur als geheel gelden de volgende taken:

- toetst de adviezen van de buurtcoördinatoren aan de doelen en randvoorwaarden, die de stadsdeelraad heeft gesteld
- sanctioneert de buurtplannen en -budgetten, voor zover die passen binnen het door de gemeenteraad vastgestelde beleid, de beschikbaar gestelde financiële middelen en wettelijke regelingen

- draagt zorg voor een implementatie van het buurtgericht werken en denken van het gemeentelijk apparaat
- beslist in laatste instantie bij conflicten
- in het kader van de systematiek van maraps en jaarrekeningen is het dagelijks bestuur bevoegd werkzaamheden te laten verrichten en achteraf verantwoording af te leggen aan de stadsdeelraad

4.3.2 Buurtcoördinatoren

Het stadsdeel zuid telt ongeveer 55.000 inwoners en telt 8 buurten. Dat betekent gemiddeld per buurt 7.000 inwoners. Ervaringen elders leren dat één full-time coördinator een gebied onder zijn hoede kan hebben van ongeveer 10.000 tot 15.000 inwoners. Dat betekent dat in Zuid 4 coördinatoren zouden moeten worden aangesteld.

Om buurtbeheer zo breed mogelijk te implementeren in de organisatie wordt geadviseerd uit iedere sector één coördinator aan te wijzen.

De bevoegdheden van de buurtcoördinatoren luiden als volgt:

- kunnen toezeggingen doen aan buurten, voor zover zij blijven binnen het beschikbare budget en de overige aan het buurtbeheer gestelde randvoorwaarden
- hebben rechtstreeks toegang tot wethouders, diensthoofden en afdelingshoofden
- kunnen voorstellen doen om gemeentelijke plannings te wijzigen
- zij zijn budgethouder voor het buurtbudget

4.3.3 Stuurgroep buurtbeheer

Teneinde het buurtgericht werken verder te implementeren binnen de organisatie en op strategisch niveau het buurtbeheer te begeleiden, verdient het aanbeveling een stuurgroep buurtbeheer in het leven te roepen. Deze dient te bestaan uit de verantwoordelijk portefeuillehouder, de sectorhoofden stadsdeelwerken en welzijn én uit de coördinatoren.

De taken van deze stuurgroep luiden als volgt:

- vormt desgewenst mening over de taakinhoud van buurtbeheer
- beoordeelt voorstellen en adviezen van de buurtcoördinatoren
- draagt zorg voor een implementatie van het buurtgericht werken en denken van het gemeentelijk apparaat

5. Bewoners

Voor deze aanbeveling wordt verwezen naar hetgeen is vermeld in hoofdstuk 3, paragraaf 2 (onderdeel Bewoners).

Om buurtbeheer te laten slagen moet de inbreng van bewoners zijn gegarandeerd. Daartoe wordt het volgende voorgesteld:

- * ieder jaar wordt per buurt schriftelijk of mondeling aan alle bewoners gevraagd weer te geven welke problemen zij ervaren in hun straat en/of buurt
- * tevens wordt gevraagd voor die problemen zelf oplossingen te bedenken
- * als randvoorwaarde wordt gesteld dat het niet mag gaan om bovenwijkse zaken (hoofdinfrastructuur, rioleringsplan)
- * het stadsdeel ontvangt de reacties, groepeert ze naar onderwerp en voorziet ideeën en suggesties van commentaar
- * het commentaar bestaat uit de volgende mogelijkheden:
 - * niet akkoord (gemotiveerd)

- * akkoord en wordt volgens eigen planning sowieso dit jaar al uitgevoerd
- * idem, maar wordt in 19.. uitgevoerd
- * akkoord, maar er is geen geld voor
- * bij de laatste mogelijkheid kan gebruik worden gemaakt van het buurtbudget
- * het buurtbudget bestaat uit een nader in te vullen bedrag, dat door de buurt zelf besteed mag worden
- * aan de hand van een keuze-systeem bepalen de bewoners dus zelf (via prioriteitsstelling) hoe 'hun' geld besteed wordt
- * de buurtcoördinator is budgethouder van het buurtbudget

Daarnaast worden bewoners uitgenodigd voor themabijeenkomsten, waarbij nader aan te geven grootschalige problemen worden besproken. Voorbeelden zijn: de bouw van een school, ernstige vormen van overlast, hoofdinfrastructuur. Daarbij gaat het dus om het 'horen' van de bewoners en niet zozeer om beslissingsbevoegdheid.

6. Externe partijen

Voor deze aanbeveling wordt verwezen naar hetgeen is vermeld in hoofdstuk 3, paragraaf 2 (onderdeel betrokkenheid professionele instanties). De betrokkenheid van externe partijen kan worden bestendigd door het afsluiten van een convenant tussen stadsdeel en externe partij, waarin afspraken zijn opgenomen over de inbreng van iedere partij bij buurtbeheer. Een convenant met de thans betrokken partijen, te weten wijkopbouworgaan, politie en corporaties is dus wenselijk. Niet moet worden uitgesloten dat t.z.t. ook andere partijen zich aansluiten bij buurtbeheer. Met hen kan dan een afzonderlijk convenant worden afgesloten.

Teneinde de betrokkenheid van de externe partijen te waarborgen verdient het aanbeveling hen twee- of driemaal per jaar uit te nodigen voor een stuurgroepvergadering teneinde tot beleidsafstemming te komen.